

POSTANOWIENIE Z DNIA 11 PAŹDZIERNIKA 2002 R.
SNO 33/02

Przewodniczący: sędzia SN Stanisław Kosmal.

Sędziowie SN: Gerard Bieniek, Marian Buliński (sprawozdawca),

Jacek Gudowski, Wiesław Kozielowicz, Elżbieta Skowrońska-Bocian,

Jacek Sobczak.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Okręgowego w sprawie sędziego Sądu Rejonowego w związku z wnioskiem o stwierdzenie nieważności uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2002 r., sygn. akt (...)

o r z e k ł : wniosek pozostawić bez rozpoznania.

Uzasadnienie

Prezes Sądu Okręgowego w oparciu o art. 130 § 1 u.s.p. zarządził z dniem 25 października 2001 r. przerwę w czynnościach służbowych sprawowanych przez sędziego Sądu Rejonowego do czasu wydania uchwały przez Sąd Dyscyplinarny, nie dłużej jednak niż do dnia 24 listopada 2001 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Okręgowego po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w dniu 13 listopada 2001 r. wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego o przewinienie dyscyplinarne przewidziane w art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, polegające na uchybieniu godności urzędu sędziowskiego.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 19 listopada 2001 r. sygn. akt: (...) na podstawie art.130 § 1 i 2 oraz art.129 § 1 i art.132 u.s.p. zawiesił sędziego Sądu Rejonowego w czynnościach sędziego na czas trwania postępowania dyscyplinarnego z jednoczesnym obniżeniem jego wynagrodzenia o 25 % na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych.

Zażalenia na tę uchwałę wnieśli sędzia i jego obrońca.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uchwałą z dnia 7 lutego 2002 r. sygn. akt (...) utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę. W dniu 5 sierpnia 2002 r. sędzia Sądu Rejonowego złożył wniosek o stwierdzenie nieważności uchwały Sądu Najwyższego - Sądu Dyscyplinarnego z dnia 7 lutego 2002 r. sygn. akt (...) utrzymującej w mocy uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego o zawieszeniu w czynnościach służbowych sędziego Sądu Rejonowego.

Wnioskodawca podniósł zarzut, iż powyższa uchwała Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego dotknięta jest wadą, o której stanowi art. 101 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 128 Prawa o u.s.p., a mianowicie w jej treści zachodzi sprzeczność między tzw. „dyspozytywną częścią orzeczenia a uzasadnieniem”. Na rozprawie przed Sądem Najwyższym w powiększonym składzie

wnioskodawca poparł swój wniosek, a Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o jego oddalenie.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Wnioskodawca ma rację jedynie w tym, iż zgodnie z art. 128 Prawa o ustroju sądów powszechnych w sprawach nieuregulowanych w rozdziale 3 – Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów – stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Zagadnienie nieważności orzeczeń sądów dyscyplinarnych nie zostało uregulowane w rozdziale 3 „Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów” powołanego Prawa o ustroju sądów powszechnych, wobec czego w postępowaniu dyscyplinarnym mają odpowiednie zastosowanie przepisy dot. stwierdzenia nieważności orzeczenia (art. 101 k.p.k. i następne). Tak jak w postępowaniu karnym nie każde orzeczenie może być rozpatrywane w przedmiocie stwierdzenia nieważności, tak i w postępowaniu dyscyplinarnym, nie każde orzeczenie sądu dyscyplinarnego może być przedmiotem rozpatrywania jego nieważności.

Bezsporne jest, iż zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych jest odpowiednikiem środków zapobiegawczych opisanych w rozdziale 28 k.p.k.

Skoro tak, to uchwała w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych może być uznana za odpowiednik postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego. Nie budzi wątpliwości także i to, iż kategorie postanowień podlegających procedurze stwierdzenia nieważności określonej w art. 102 i następne wymienione zostały w art.101 § 1 k.p.k. taksatywnie. A *contrario* uzasadnione jest przyjęcie, że nie mogą być uznane za nieważne postanowienia nie mieszczące się w zamieszczonym w tym przepisie wyliczeniu.

Zatem nie jest dopuszczalne stwierdzenie nieważności orzeczeń o charakterze incydentalnym, np. postanowień dotyczących właściwego sądu, postanowień o odroczeniu rozprawy, postanowień o dopuszczeniu dowodu lub oddaleniu wniosku dowodowego, postanowień w przedmiocie stosowania

środków zapobiegawczych, a na gruncie postępowania dyscyplinarnego określonego w rozdziale 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych, uchwał o zawieszeniu sędziego w czynnościach służbowych.

Wobec tego wniosek sędziego Sądu Rejonowego o stwierdzenie nieważności uchwały należało pozostawić bez rozpoznania. I tak też Sąd Najwyższy w powiększonym składzie uczynił.